

ZVUK VE FILMU - 2002

Program:

Ústřicová princezna

(Ernst Lubitsch, 1919, 45 min., 35mm)

Doprovod: Aram Herrmann - klavír

Nesmírně rychlá inflace v Německu těsně po skončení 1. svět. války inspirovala Lubitsche ke zcela fantazijnímu námětu, v němž šlechtic, žijící pod hranicí životního minima, usiluje o dceru milionáře s absurdně multiplikovanou armádou služebnictva. Proslulá německá filmová kritička Frieda Grafeová hovoří o Ústřicové princezně jako o nejlepší německé komedii, grotesce plné jadrné destruktivity.

Berlín, symfonie velkoměsta

(Walther Ruttmann, 1927, 78 min., 35 mm)

Doprovod: JACK HARRER QUINTET

Jeden z nejvýznamnějších filmů s urbanistickou tematikou. Režisér Ruttmann vytváří zcela ojedinělou podívanou založenou na symfonizaci reality. Jako jeden z prvních filmů vymezuje Symfonie velmi jasně úlohu jedince v rámci makrostruktury, v rámci moderní (antirenesanční) společnosti, v rámci moderního umění.

Mezihra

(René Clair, 1925, 23 min., 35 mm)

Doprovod: JACK HARRER QUINTET

Mezihra je vlastně kolektivním dílem celé avantgardy. Klíčem k tomuto filmu může být dadaistická záliba v mystifikaci a poezii absurdity. Jde, jak říká autor scénáře Francis Picabia, o "skutečnou mezihru, přestávku v nudě monotónního života plného obludného a směšného obdivu ke konvencím".

Krátké filmy M. Durasové

(videoprojekce)

Výběr tří kratších filmů proslulé francouzské spisovatelky, scenáristky a režisérky, která vstoupila do historie filmu nejen jako autorka scénáře ke slavnému filmu Hirošima má lásku, ale také jako formální experimentátorka, která si troufla natočit dva filmy se stejnou zvukovou stopou.

Le plaisir

(Max Ophüls, 1952, 95 min., 16mm)

Jeden z posledních filmů režiséra Maxe Ophülsa, jehož filmy jsou v Čechách téměř neznámé. Pro jeho filmy je charakteristická určitá divadelní nerealistická magie, a to především v pojetí prostoru - nebývale celistvého, jednotného jenž zůstává svěbytným poetickým světem; prostoru, který je ovšem, na rozdíl od divadelního jeviště, nepřehlédnutelně spoluvytvářen pohledy a pohyby kamery.

Toni

(Jean Renoir, 1934, 100 min., 35 mm)

Démanty noci

(Jan Němec, 1964, 63 min., 35mm)

Debut jednoho z nejslavnějších českých tvůrců Jana Němce. Příběh dvou židovských uprchlíků z transportu na konci druhé světové války byl inspirován povídkami Arnošta Lustiga. Němec vytvořil fascinující a zároveň velmi drsný snímek založený na prolínání reality a snových vizí hrdinů.

Zimní spáči

(Tom Tykwer, 1997, 124 min., 35mm)

Český experimentální film

(filmy Martina Ježka)